

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשלג

ערב שבת קודש פ' קרח, מבה"ח תמוז ה'תשס"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה' "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ו שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ח שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרבנית מרת לאה בת ר' אברהם אבלי ע"ה רייטשיק
אשת שד"ר כ"ק רבותינו נשיאינו
הרה"ח הרה"ת ר' מנחם שמואל דוד הלוי ע"ה
ב"ר שמעון הלוי הי"ד רייטשיק
בקשר לסיום אמירת קדיש - ביום כ"ג סיון ה'תשס"ח
ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י

אנ"ש דלאס-אנדזעלעס, קאליפארניע

שיחיו

*

לעילוי נשמת

הת' ר' חיים אלי' ב"ר אליעזר ע"ה

מישולבין

נפטר ערב ראש-חודש תמוז ה'תשל"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י משפחתו שיחיו

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי שי' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

3

דבר מלכות

שלימות הגילוי ב- 770 / מחוך קונטרס כ"ח סיון ה'תשנ"א

8

זמן הגאולה

רעיון להבאת הגאולה / פרשח השבוע באור הגאולה

10

המעשה הוא העיקר

הלימוד החיובי מקרח / הוראות למעשה בפועל

11

וילחום מלחמת ה' - וינצח

בנוגע לפרשת הגיורים / שיחת בעניי שלימות העם והארץ

14

כתב-יד-קודש

נושא הגיור הוא רק בסמכותה של ההלכה / מהגהת כ"ק אד"ש לשיחת ש"פ וישלח ה'תשמ"ט

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורידייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' ש"י ענתי

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5386
סניף ארץ הקודש: רח' דב פרומר 24/5 קרית שמואל, מיקוד: 26501 • טל': 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

טו. תיקון ההקדמה — כמשל "דואר-השבוע" שבעמוד את "בעלי-העסק" על טעויות:
ישנם כאלו שהסיבה האמיתית להתנגדותם להקמת החוק היא — שלא מתאים להם לקבל דעה

אחרת מזה שהעניין בה' עד עתה
משל לכה הדבר דומה ל"דואר-השבוע" שגילה טעות חבולה בניהול העסק, טעות שעלולה
לגרום (או שכבר גרמה) להפסד גדול וכיבד. ויבלי-העסק" יראה זאת כיפגיעה בכבודו, ומשום כך
יסרב "לקבל את דעתו" של ה"דואר-השבוע" וי"ח
יזכרו אצלם "בעלי-העסק" הוא "הדואר-השבוע" אצלו אלא "קבוצת" רוצים "כ"י אין זו
פגיעה בכבודו של בעל-העסק שמקבל דעתו של המנהל-השבוע, להיות מונחם בניהול חשבונית, בה
כשעה שהוא — בעלי-העסק, ה"מלונג", כיח נכ"ש"אר מעולותיו — לא למד ניהול חשבונית!
ומשום שגם אם יתעקש שלא לקבל חזרת-דעתו של ה"דואר-השבוע" — לא חשונה הטעות
בניהול העסק, וכשנזכר בעסק ציבורי, ה"תועבה" ראש"י יסרב לקבל חזרת-דעתו של ה"דואר-השבוע
— הרי חזקת ומיד יפטרנו חכרו מבעלי-העסק!
עד"ז בנושאי:

הדעה המוטעית בנושא של חוק מידת היהודים, בגלל התנגדותם במשפחה-ההלכה-
היא נכונה לקבוצת-המאמץ-הגנבה-אסוה — שלא באשמתו, אלא מפני שלא קיבלו-
ההלכה הקבוצת-אחד-מחזר-ואחד-בגנבה.
של ה"דואר-השבוע" ה"מוחזר" בניהול חשבונית, והנכונה-בכ"ד — מוחזרתם וסמכותם הקבוצתית של
ההלכה הקבוצתית-אחד-מחזר-ואחד-בגנבה.
ה"דואר-השבוע" ה"מוחזר" הוא "הדואר-השבוע" שגילה טעות חבולה בניהול העסק, טעות שעלולה
לגרום (או שכבר גרמה) להפסד גדול וכיבד. ויבלי-העסק" יראה זאת כיפגיעה בכבודו, ומשום כך
יסרב "לקבל את דעתו" של ה"דואר-השבוע" וי"ח
יזכרו אצלם "בעלי-העסק" הוא "הדואר-השבוע" אצלו אלא "קבוצת" רוצים "כ"י אין זו
פגיעה בכבודו של בעל-העסק שמקבל דעתו של המנהל-השבוע, להיות מונחם בניהול חשבונית, בה
כשעה שהוא — בעלי-העסק, ה"מלונג", כיח נכ"ש"אר מעולותיו — לא למד ניהול חשבונית!
ומשום שגם אם יתעקש שלא לקבל חזרת-דעתו של ה"דואר-השבוע" — לא חשונה הטעות
בניהול העסק, וכשנזכר בעסק ציבורי, ה"תועבה" ראש"י יסרב לקבל חזרת-דעתו של ה"דואר-השבוע
— הרי חזקת ומיד יפטרנו חכרו מבעלי-העסק!
עד"ז בנושאי:

נושא הגיור הוא רק בסמכותה של ההלכה

בהמשך למובא במדור הקודם, הבאנו צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת ש"פ וישלח ה'תשמ"ט
(נדפס בספר השיחות תשמ"ט ח"א ע' 112)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

משל למה הדבר דומה – בשטח שהוא קל שבקל לגבי חומר וחיונית ענינו: ל"רואה חשבון" שגילה טעות חמורה בניהול עסק, טעות שעלולה לגרום (או שכבר גרמה) להפסד הכי גדול וכיו"ב, ו"בעל העסק" יראה זאת כ"פגיעה בכבודו", ומשום כך יסרב "לקבל את דעתו" של ה"רואה חשבון"...

יתכן שבעל-העסק הוא עשיר גדול, והרואה-חשבון קבצן מופלג, ואעפ"כ, אין זו פגיעה בכבודו של בעל-העסק שמקבל דעתו של הרואה-חשבון, להיותו מומחה בניהול חשבונות, בה בשעה שהוא – בעל-העסק, ה"מלינור", ביחד עם כל שאר מעלותיו – לא למד ניהול חשבונות!

ופשוט, שגם אם יתקשש שלא לקבל חוות-דעתו של הרואה-חשבון – לא תשתנה הטעות בניהול העסק וההיזק הגדול. וכשמדובר בעסק ציבורי, וה"יושב-ראש" יסרב לקבל חוות-דעתו של הרואה-חשבון – הרי תיכף ומיד יפטרוהו חבריו מתפקידו!
ועד"ז בנמשל:

הדעה המוטעית בנושא של חוק מיהו יהודי, היא, בגלל העדר הגמור בדיעה ע"ד תוכנו של גיור, ואף שזה – שלא באשמתו, אלא מפני שמעולם לא לימדוהו מהו גיור וכיו"ב. בעל-עסק מקבל בפשטות חוות-דעתו של הרואה-חשבון, המומחה בניהול חשבונות, ובנדו"ד – מומחיותם וסמכותם של בעלי ההלכה.

המדור מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה נדבכת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

שלימות הגילוי ב-770

מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק. . . הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו' ● היות שזה המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו הרי דוקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי ● אפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח - ה"ז חידוש אמיתי בתורה עד שנעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא" מהקב"ה עצמו ● מתוך קונטרס כ"ח סיון ה'תנש"א - מוגה תרגום מאידית

א. בשלשלת של "יפוצו מעינותיך חוצה" עצמה (ע"י רבותינו נשיאינו) היו כמה דרגות ושלבים – במשך השבעה-תשעה דורות מהבעש"ט ואדמו"ר הזקן עד דורנו זה:

אחרי אדמו"ר הזקן (שחי בליאזנא¹ ולאחמ"כ בליאדי²) היו רבותינו נשיאינו כמה דורות בליובאוויטש³. ואחר כך (בדור השביעי מהבעש"ט) – עברו לראסטאווי⁴, ולאחר מכן – לענינגראד⁵ (או פעטערבורג, כפי שנק' כן

בעבר⁶), ולאחרי זה – בפולין⁷, עד – השלב האחרון – כאשר הגיעו לארצות הברית⁸, ב"חצי כדור התחתון", ושם גופא בכמה מקומות, עד שהגיעו להבנין והמקום שבו נמצאים אנו עכשיו, ביהכנ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש – ב"770" (כפי שנקרא כך).

רואים בפועל, שאע"פ שבכל הדורות ומקומות אלה היתה התגלות החסידות

6) ובימים אלה יש שקי"ט להחזיר שמו לפעטערבורג. ראה שיחת ש"פ קרח, ג' תמוז שנה זו [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 649 ואילך].

7) באסטרו חג סוכות תרפ"ח נסע מרוסיה והתיישב בריגא, לטביא. בשנת תרצ"ד העתיק מושבו לעיר ווארשא, פולין. ובשנת תרצ"ו - העתיק את מושבו לעיר אטוואצק (שם), עד שהעתיק משם בחודש אלול תרצ"ט, עד שהגיע לריגא בה' טבת ת"ש. ובחודש אדר ראשון יצא משם (לשטאקהאלס) בדרכו לארצות הברית והגיע שם בט' אדר שני ה'ש"ת (ראה מבוא לאגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ה).

8) בט' אדר שני ה'ש"ת (כבהערה הקודמת). ובכ"ח סיון תש"א הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית נ"ע - יבחל"ח. המו"ל.

1) משנת תקכ"ז ("שלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו" - בהקדמת "היום יום").

2) מ"א מנחם אב תקס"א עד ערב שבת מברכין אלול תקע"ב (שם).

3) ק"ג שנים - מח"י אלול תקע"ג (שאו קבע אדהאמ"צ דירתו בעיר ליובאוויטש) עד י"ז מרחשון תרע"ו (כשעזב אדמו"ר מהורש"ב ליובאוויטש והעתיק מושבו לעיר רוטטוב ע"נ דאן) - שם.

4) בשנת תרע"ו (כבהערה הקודמת).

5) משנת תרפ"ד עד לאחרי מאסר וגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנת תרפ"ז, שאז העתיק מושבו למושבה מאלאחאוקא - סמוכה למאסקווא (שם).

השלימות דמספר שבעה (שבע מאות ושבעים).

זאת אומרת, שביחד עם זה שישנה הפריצה שלמעלה ממדידה והגבלה ("פרצת") – ישנו גם המקום וזמן, כפי שהדין בפשטות שהמקום ובנין צריך להיות בעל ד' כתלים וגג ותקרה וכו', אלא שהזמן ומקום עצמו קיים באופן של "פרצת" (ואדרבא: דוקא זמן ומקום למטה פועל את שלימות ענין הפריצה כנ"ל). ע"ד הכתוב על ירושלים¹², ש"פרצות תשב ירושלים" ויחד עם זאת "ואני אהי' לה גו' חומת אש סביב"¹³.

והמקום הזה – 770 גימטריא "פרצת" – נעשה המקור ונתינת-כח על יפוצו מעינותיך חוצה בכל העולם כולו, באופן שפועלים את ה"פרצת" ואת יפוצו מעינותיך ב"חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנה, כך שמגלים שם את ה"תרון ארץ בכל היא".

ולהוסיף: הסך-הכל ושלימות¹⁴ **השבעים** (70) שנה של כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁵ הי' דוקא ב"חצי כדור התחתון", ב"770", היכן שהגיע וחי במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין; וזה ונתן אח"כ את הכח לדור **השבעי** שלאחרי זה (כנגד ספירת המלכות) – שתהי' שלימות הגילוי דשבעים (עשר פעמים שבעה) ביחד עם שבע מאות (מאה פעמים שבעה) = 770, ושלימות הגילוי ד"ויתרון ארץ (מלכות) בכל (יסוד¹⁶) היא".

12 זכרי' ב, ח.

13 שם, ט.

14 כידוע שבעת הסתלקות הצדיק נעשה העלי' של "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" (תניא אגה"ק ביאר לסי' ז"ד). ונמשך ומתגלה ומאיר מלמעלה למטה (שם סי' כ"ח).

15 שנוגד בליובאוויטש בשנת תר"ם (י"ב תמוז), ונסתלק בניו-יארק ושם מ"כ, בחצי כדור התחתון, בשנת תשי" (י"ד שבט).

16 וידוע שכ"ק מו"ח אדמו"ר הוא כנגד ספירת היסוד (ושמו (הראשון) יוסף, שהוא מדת היסוד), לאחרי החמש מדות כנגד החמשה נשיאים שלפניו - ראה ס'

והפצת המעינות חוצה – הרי דוקא ב"חצי כדור התחתון", ששם מתן תורה לא הי' (בגלוי)⁹ – היתה התגלות החסידות והפצת המעינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז, יותר מבדורות ומקומות שלפני כן, עד באופן שזה מגיע לחוצה שאין חוצה ממנה – כפי שרואים בפשטות¹⁰.

והטעם לזה הוא – כנ"ל בנוגע להגילוי דמ"ת דוקא למטה – כי דוקא בהתחתון ביותר נפעל הגילוי ד"יתרון ארץ בכל היא", ועד"ז מובן לאחרי מתן תורה עצמו שדוקא ב"חצי כדור התחתון", ששם לא הי' מ"ת בגלוי, נעשית שלימות ההתגלות של "תרון ארץ בכל היא", השלימות דגילוי התורה ופנימיות התורה באופן דיפוצו מעינותיך חוצה.

וכמרוזו גם במספר הכתובת של הבנין (המרכז של ליובאוויטש בחצי כדור התחתון, שמשם אורה יוצאה לכל העולם כולו בהפצת המעינות חוצה) – 770, שכידוע 770 הוא גימטריא של "פרצת" (כפי שהתפרסם בין בני").

ויש לומר השייכות: מספר שבעה מורה על השלימות דשבעת ימי ההיקף, שבעה מדות – ההשפעה בכל הדרגות (מחסד עד מלכות), והשלימות דשבעה היא – מאה פעמים שבעה (700) ביחד עם עשר פעמים שבעה (70), שבצירופם יחד הרי זה – 770, ולכן זהו בגימטריא "פרצת" – כי השלימות ד"פרצת", כהפריצה מכל ההגבלות דזמן ומקום ("פרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"¹¹) – עד באופן ד"פרצת" בתוך "פרצת" – נפעל (לא ע"י היציאה מזמן ומקום, אלא אדרבא –) דוקא בתוך ועל-ידי שלימות הזמן (והמקום) – 770,

9) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר - נדפס בטה"מ תש"ח ע' 232 ואילך. וראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' שלא. אגרות קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' קסא. ועוד.

10) ראה גם ה"פתח דבר" ל"קובץ כ"ח סיון יובל שנים".

11) ויצא כח, יד.

על כל אחד ואחת מופל החוב להרעיש ולעסוק בזה

ד. לאחר-מכן נמצאת פרשת גיורי וינה: רצו להעמיד יהודי דתי עם זקן ארוך שיסדר את העולים כאשר הם באים לארץ ישראל. שאל אותם היהודי: הרי צריכים לקבל פניהם, ולפעמים הם באים בשבת ואזי לא אוכל לקבל את פניהם מאחר וזה לא כלול בגדר של פיקוח נפש (הדוחה שבת)? אמרו לו: לנו נוגע שתמלא את כל פרטי התפקיד, אם הנך חפץ במשרתך עליך לעשות את תפקידך בשלימות (ולעבוד גם בשבת), ואם לא – אינך יכול למלאות משרה זו.

וכאן רואים בבירור איך שהם הולכים ממש נגד הענין של שמירת שבת, נגד הרבנות הראשית (אף שהם רבנים "מטעם", אך בכ"ז הם **רבנים**), והם בעצמם מקבלים אותם עליהם כרבנים, ואעפ"כ הם יוצאים נגדם!

אך כאן יש להבהיר מיד: כאשר אתחיל להרעיש על ענינים אחרים (כגון זה), יתחילו מיד להיטפל לענינים אלו וישכחו מהעיקר, ע"ד מה שאירע ב"משפט בייליס", שנתפסו לזה שהבול עם תמונתו של הקיסר שהודבק על מכתב ההגנה הי' הפוך עם הראש למטה...

ויהי רצון שבקרוב הם יעשו תשובה, וכנראה שעד עתה לא זכו שהיצר טוב ישלוט עליהם [מדוע זה כך – אינני יודע, אך כך הוא המצב שלא היתה להם הזכות].

ויהי רצון שעכ"פ מכאן ולהבא הם יעשו תשובה, ועד אז מוטל על כאו"א החוב, הן אלו שבארץ ישראל והן אלו שנמצאים כאן, להרעיש ולעסוק בזה, ויפה שענה אחת קודם.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ד **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי** מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית **חנה חיי' הנה** בת ר' **מאיר שמריהו ורחל** – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מדובר באותם האנשים שהתירו נסיעת אניות ישראליות בשבת

ג. [.] רואים איך שכל הענינים באים בהמשך וקשורים זה לזה:

כאשר אותם האנשים התעסקו לפני מס' שנים בנוגע להסעת אניות בשבת, שאלתי אותם: הרי אסור בשבת להסיע אניות? וענו לי: כשם שאתה מוסר את נפשך על יהדות, כך אנו מוסרים את נפשנו על ארץ ישראל, ובמילא הם הולכים על מס'נ.

בשומעי זאת אמרתי מיד שזה ע"ד הסיפור שכ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר:

פעם הגיע אליו אדם אחד וטען בנוגע לשמירת היהדות שהיא בדוגמא לשריפה שבוערת, שאז אין שום נפקא-מינא האם כדי לכבות את האש משתמשים במים נקיים או לא, עד"ז עכשיו עומדים במצב הדומה לשריפה שבוערת, ובמילא אי-אפשר להתחשב עם כל הפרטים – האם הוא יניח תפילין או לא, אם יגזוז את זקנו או לא, אם הוא שלח את בניו לשיבה הנותנת חינוך כשר לתלמידי' או ששלח אותם לשיבה "טרפה" (א"ט טרפה'נע ישיבה").

ענה לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שאין-הכי-נמי, כאשר בוערת שריפה אין נפקא-מינא באיזה מים משתמשים לכיבוי האש, אבל מוכרחים להשיגה שהמים ששופכים יהיו כאלו מים המכבים את האש ולא מגדילים אותה, והלא ניתן לשפוך גם נוזל שלא יכבה את האש אלא יגדיל אותה, למשל: אם ישפכו נפט, בנזין או שמן על האש, לא רק שזה לא יכבה את האש אלא אדרבה – יגדיל אותה, ובמילא אינך יכול לטעון שאין נפקא-מינא איזה נוזל שופכים על האש (משום שבוערת שריפה) שהרי זה יכול להיות בנזין שאמנם הוא נוזלי כמו מים אך אינו מכבה את האש כלל, ובמילא מובן שבמצב שאין מים אין זה פתרון כלל לשפוך בנזין מאחר וזה מגדיל את האש.

עד"ז בנוגע ליהדות: כאשר מגיע זמן קשה, אזי עי"ז שהוא לא יניח תפילין, יגזוז את זקנו ולא יחנך את ילדיו כראוי – אין זה פתרון כלל, אלא אדרבה, הרי בזה הוא מוסיף שמן למדורה ומגדיל יותר את האש.

עד"ז אמרתי לאותו אחד שטען שהוא מוסר את נפשו עבור ארץ ישראל: מתי שייך לומר שהוא מוסר את נפשו עבור ארץ ישראל – כאשר הוא מביא תועלת לארץ ישראל, אבל בזה שהוא גורם לאניות לנסוע ביום השבת ולחלל את השבת, אזי אדרבה, עי"ז הוא גורם נזק לארץ ישראל!

כפי שהי' בפועל שע"ז שהם התירו לאניות לנסוע בשבת, זה הביא נזק עצום, שלא זו בלבד שהם לא הרויחו מאומה מנסיעות אלו, יתירה מזו – זה גרם נזק לכסף שהרויחו בימי החול, ונזק של עשרות אלפי לירות (זה מה שגילו), ויתכן שאף יותר מכך.

לאחמ"כ לקחו "חסידי שוטה" שאינו מבין כלל במהלך אניות, וביקשו ממנו שיתן את הסכמתו לכך, ולא זו בלבד שהוא לא תפס מיד מה קורה ועשה רעש נגד מה שעושים ענין כזה בשבת, אלא אדרבה, הוא עוד נתן את הסכמתו לכך, למרות שבאמת זה כרוך בחילול שבת ממש.

ואותם ארבעה-חמשה אנשים שהתעסקו עם ענין נסיעת האניות בשבת, הם אותם האנשים העוסקים בענין "מיהו יהודי", והכל הולך בהמשך אחד.

וע"פ המדובר לעיל מובן איפוא, שענין זה בא בגילוי ביום כ"ח סיון, אשר מגלה את כחו של החודש – "ירחא תליתאי", והכח ד"אוריין תליתאי", והכח ד"עמא תליתאי", וכל הענינים של "תליתאי" הקשורים עם מתן תורה (כפי שרב נסים גאון¹⁷ מונה אותם), ובכללות – הכח דמלכות, "ויתרון ארץ בכל היא", שמגלה "כל" בשלימות ובאופן של קיימא (שלש פעמים שלש פעמים שלש)¹⁸, ודוקא בגשמיות העולם, באופן של ממש (ממשות).

ב. ע"פ הנ"ל מובן ענין השליחות ("שלח לך") של דורנו זה:

אף-על-פי שנמצאים אנו בעוה"ז התחתון בגלות, בגלות זה האחרון, ושם גופא – בחצי כדור התחתון [המקום של רוב מנין ובנין בני"ב בזמננו] – הרי אדרבא: דוקא ממצב וממצב ומקום התחתון והגלות, עד בתחתון שאין תחתון למטה ממנו – נפעלת העלי' הכי גדולה ובכל הדרגות והדורות שלפני ושלמעלה מזה, כולל גם דחצי כדור העליון והדורות הנעלים ביותר (דור דיענה של משה רבינו¹⁹ וכיו"ב), עד להעלי' של הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה לכל העולם כולו (כולל בחצי כדור העליון), ועבור כל הדורות כולם.

השיחות תש"ה ע' 60. ועוד.

וי"ל שכל דורנו האנשים ונשים וטף הוא ספירת המלכות.

17) וע"ד הרמז יש לומר, ש"נסים" מורה על גילוי הנסים בעולם [וכנראה במיוחד בשנים אלו - שנת תש"נ ר"ת תהא שנת נסים, ושנת תנש"א ר"ת תהא שנת אראנו נפלאות, כמדובר כמ"פ], כולל גם - הנסים המלובשים בטבע (ראה מכתבי חודש ניסן שנה זו), ו"גאון" מרמז על גלוי שלימות התורה, כידוע מהטעמים לקריאת שם גאון, כי גאון הוא בגימטריא ששים, שמורה על בקיאותו בששים מסכתות (ראה הקדמת המאירי לאבות). וי"ל שלכן, דוקא ר' נסים גאון מבאר הפרטים בקשר התורה לענין תליתאי, שמורה על הקיום (חוט המשולש) שנעשה עי" מ"ת, כנ"ל ס"א.

18) ראה לקמן סעיף י"ג [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 646].

19) ראה ויק"ר פ"ט, א. במדבר פ"ט, ג. וש"נ.

וכידוע שתיבת "גאולה" נכתבת דוקא ע"י תיבת "גולה" בתוספת אל"ף – כי הגאולה נמשכת ובהא על-ידי (העבודה של) הכנסת האל"ף דאלופו של עולם בגלות (גולה)²⁰;

וכיון שהגאולה באה דוקא מהמצב הכי תחתון, לכן היא פועלת שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית שאין אחרי' גלות, שעלי' אומרים "שיר חדש" לשון זכר²¹ [שלא כהגאולות שלפני זה, שהי' להם הפסק אח"כ], כי דוקא עי"ז שהדבר בא מהתחתון ביותר, מתגלית אמיתיות ושלימות הענין, שזה דבר של קיימא, ובאופן גלוי דוקא – המעלה דספירת המלכות (שענינה גילוי באופן של קיימא, כנ"ל*), שתתגלה בשלימות בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (ממלכות בית דוד), כידוע שהחידוש דגאולה הוא – גילוי אלקות למטה בעוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו, דירה לו (לעצמותו) יתברך בתחתונים, אשר בדירה ישנו העצם בגלוי. – וי"ל שזהו גם השרש דתיבות "גאולה" ו"גולה" – מלשון גילוי.

ג. ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הגלות וגאולה, כך הוא גם בנוגע להמקום פרטי שנמצאים בו ב"חצי כדור התחתון" – שהיות שזה ("המקדש מעט"²²) המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, "מקדש²³ אד' כוננו ידיך"²⁴.

20) לקו"ת בעלותך לה, ג. וראה שיחת ש"פ אחו"ק וש"פ אמור שנה זו.

21) מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב.

22) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

23) בשלח טו, ז.

24) וגם לפני זה הרי הוא "מקדש מעט". ולהעיר

(* ס"ג בהשיחה [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 636 ואילך].

"כספם וזהבם אתם"²⁹, העבודה דאבת ה' ויראת ה'³⁰, שזה כולל את כל מצוות עשה וכל מצוות לא תעשה³¹.

ד. הלימוד מכל זה:

בעמדנו בזמן ומקום זכאי – בחודש השלישי, ובית משולש, בית תורה תפלה ומעשים טובים (ה"חוט המשולש" דתורה, עבודה וגמילות חסדים), ושם גופא, ביום דכ"ח סיון – כשעומד בגלוי הכח של כל חודש השלישי (ג' פעמים ג' פעמים ג'), שענינו: המשכת וגילוי אלקות למטה באופן של קיימא –

מקבל כל יהודי תוספת כח וחיזוק לקיים השליחות דדורנו זה – שעליו ישנו השליחות והאימרה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שצריכים לעמוד "הכן כולכם"³² לקראת קבלת הגאולה האמיתית והשלימה, ובראשם – משיח צדקנו, דוד מלך ישראל.

ולהיות שזוהי השליחות דדורנו זה – החידוש של ה"תלמיד ותיק" שבדורנו (אשר כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני) – מובן, שאפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח – ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שזה נעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא"³³, מהקב"ה עצמו, שכן הקב"ה מסכים למילים והבקשות של בני" – "נער ישראל ואוהבהו"³⁴, והקב"ה מגלה אהבתו בפשטות ממש, באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה – בגלוי למטה מטה, בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו.

ובפרט שיש לכך סיוע מכל עניני העולם –

29 ישעי' ס, ט.

30 ראה תו"א ר"פ וישב.

31 ראה תניא פ"ד.

32 אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ד ע' רעט.

33 ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג ג.

34 הושע יא, א.

דאף-על-פי שמקומו בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על-ידי "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות"²⁵, ובפרט בסיום של זמן הגלות ע"י העבודה ד"פוצו מעינותיך חוצה" – יש כבר במקום זה, ודוקא במקום הזה, ההכנה בשלימותה לה"מקדש אד' כוננו ידך", עד שתיכף ומיד נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידך" – שאת זה יכול כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לתבוע להביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כנ"ל).

ודוקא על-ידי סיום העבודה בחצי כדור התחתון – "מעלין" ומגלין את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידך", כולל גם הגג של הבנין, אשר "מלך המשיח" . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם"²⁶ – כל זה "מתעלה" (נפעל) על-ידי העבודה (הגבהה) של התחתון ביותר.

ותיכף ומיד ממש – "ארו עם ענני שמיא"²⁷ – כל בני-ישראל "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"²⁸, נמצאים בארצנו הקדושה, ביחד עם בית המקדש השלישי שישנו כאן, ולוקחים את כל זה ביחד עם

מ"התמים" (חוברת ב ע' קכו [ק, ב]) דברי אחד מזקני חסידי האמיל בימי הצ"צ: מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק . . . ויבנה לנו את ירושלים וביהמ"ק עם הקד"ק, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו'.

25 תניא רפ"ז.

26 ילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט.

27 דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

28 בא יו"ד, ט.

בנוגע לפרשת הגיורים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. למרות מצב הגלות והחשך כפול ומכופל – כיון שהקב"ה מאריך אף, הוא מראה לנו הוראות ברורות, כדלקמן.

לאחרונה נתגלתה שיטה חדשה, שאיננה כתובה ב"תורת ה'", אלא – להבדיל – ב"תורת מארקס", שכאשר צריכים לפעול ענין חשוב ומתעוררים בזה קשיים – יש להתפטר מהמפלגה, וזה יביא לכך שיוכלו לפעול את הענין.

אח"כ נתרחבה השיטה עד כדי כך, שכאשר אחד רוצה להיות עסקן ציבורי עליו להחזיק תמיד בכיסו מכתב התפטרות מוכן, וכאשר יגיע ענין מסויים שיצריך את התפטרותו, הוא יוכל לשים מיד את המכתב על השולחן, להראות אותו קבל עם ועדה ולשים אותו באופן כזה שלא יוכל מיד לקחתו בחזרה, אלא מיד להתפטר לפני שיפעלו את הענין.

לשיטה זו מסכימים כולם, מלבד (המפלגה של) הקומוניסטים והמפלגה של אלו האומרים שהם מדברים בשמם של מאה אלף יהודים דתיים, ושהם אלו ההולכים עם ארץ ישראל ע"פ תורת ישראל.

וכאשר מישהו רוצה לעשות איזה ענין טוב, במקום שהם יעזרו לו לעשותו הם משמיטים אותו מעשייתו.

עד"ז כאשר כולם הסכימו להתפטר, אזי כאשר הגיע תורם – הם טענו: היתכן, הרי יש קואליציה?! כלומר, במקום שהם יטענו מה יהי' עם הדת הם טענו מה יהי' כאשר הקואליציה תיפול, ועל הדת בכלל לא איכפת להם!

כך הם ממשיכים עם השקרים שלהם למעלה משנתיים, ועתה כבר כולם יודעים את האמת, ואפילו הם עצמם מודעים לכך שכולם יודעים שדבריהם שקר, ואעפ"כ הם ממשיכים בשקריהם.

לכאורה, את מי הם מרמים? כידוע האימרה של אדמו"ר המהר"ש שאי אפשר לרמות אף אחד אלא רק את הטפש, ואם-כן, את מי הם מרמים?!

ב. כפי שהי' בנוגע לפרשת גיורי וינה:

הם דיברו בשמו של רב שאמר שנסע לשם וחזר ואמר שהכל בסדר, ומתברר שזה לגמרי היפך האמת משום שרב זה נמצא כאן בניו יורק, וכאשר הוא חזר אמר בפירוש שמה שראה שם הרי זה ממש "שומו שמים", שבמילים "שומו שמים" משתמשים כדי לתאר מצב נוראי ("א מוראדיקע מצב"), ורב זה אומר שהמתרחש שם הוא "שומו שמים"!!!

ואעפ"כ הם נעמדים בארץ ישראל ואומרים שהוא נסע לשם וחזר ואמר ש"הכל בסדר"!!! הרי אותו הרב שנמצא כאן מספר בדיוק את כל הפרטים שקורים שם, וכאשר מבקשים מהם לספר את המתרחש שם הם אינם מספרים, משום שאין להם מה לספר, ולכן הם עונים סתם ש"הכל בסדר".

הלימוד החיובי מקרח

יהודי צריך ללמוד מקרח (כפי שקרח כתוב בתורה) גם לימוד חיובי [נוסף להלימוד "ולא יהי' קקרח ועדתו" (והתשובה שצריכים לעשות באם נכשלו בזה ח"ו)] – שהוא (היהודי) פיקח, מעם חכם ונבון, ועליו לדעת את מעלותיו, כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שכשם שצריכים לדעת את חסרונות העצמיים על-מנת לתקנם, כך צריכים לדעת מעלות העצמיים בכדי לנצלם במילואם, צריך היהודי לדעת כי הוא פיקח והוא "עבד מלך מלך" (גם בגלות), ועליו להראות שמבלי הבט על כך שהוא נמצא בעולם שיכולים בו לעשות טעות, הוא מנצל את פקחותו בכדי לא ליכשל, ועוד ועיקר – הוא מנצל את פקחותו בכל הענינים הקשורים עם עבודת השי"ת בלימוד התורה וקיום המצוות וכו', עד באופן של "נדבה רוחו אותו לשרתו ולעבדו כו", עד שהוא מגיע ל"נתקדש קדש קדשים ויהי' ה' חלקו ונחלתו" – עי"ז שהוא מגלה בעצמו את בחי' הכהן גדול שבו (ע"י ביטול אמיית).

כשם שזה בנוגע להעבודה של כל יחיד לעצמו, כך גם בנוגע להעבודה דלללות דורנו זה – שצריכים לדעת את מעלת הדור (כנגס על גבי ענק), דור האחרון בגלות ודור הראשון של הגאולה [כמובן מכל הסימנים המובאים בגמרא, וכמו שבעל הגאולה העיד כבר (לפני שנים) שכבר סיימו הכל, ורק צריך להיות "עמדו הכן כולכם", לצחצח את הכפתורים האחרונים], בכדי שינצלו את הכחות שישנם בכדי לסיים את אחרוני הפכים קטנים וה"שיריים" של העבודה, ועי"ז – להביא את הגאולה בפועל ממש.

מבין עניני ה"פקחות" של יהודי בעבודתו, נכלל גם – שהוא מנצל כל הזדמנות אפשרית להוסיף עוד בתורה ומצוות, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לעורר יהודים נוספים שמסביבו.

ובפרט שבעמדנו בסוף זמן הגלות, לאחרי הריבוי גדול ועצום דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, הרי אין אתנו יודע עד מה – איזה מעשה טוב יהי' הענין המכריע שיביא את הגאולה [וכמו"כ בעבודת כל יהודי בפרט, באיזה ענין צ"ל אצלו ה"מצוה דהוה זהיר בי' טפי". וכידוע גם דברי הבעש"ט, שנשמה יורדת למטה לשבעים או שמונים שנה בכדי לפעול ענין אחד, וכיון שאין אתנו יודע עד מה] – לכן צריכים לחטוף ולנסות כל הזדמנות ואפשריות להוספה בעניני תומ"צ.

שזהו א' מהטעמים על ההצעה, שכל יהודי ישתדל לקבוע שיעורי תורה חדשים ברבים, ושכל אחד יהי' בעצמו "מגיד שיעור" – הן אנשים (עם אנשים), נשים (עם נשים) וטף (עם ילדים אחרים). וכדאי לקשר שיעורים אלו (עכ"פ מזמן לזמן) עם ענין בספר הרמב"ם (ובפרט משיעור היומי), ובפרט שבכמה ענינים שנלמדים בגמרא וכיו"ב, יכול להתווסף הסברה ועיון בזה ע"י שמסתכלים מה פוסק הרמב"ם בענין זה.

[. .] עוד הצעה לפועל – מענינא דיומא, ראש חודש: דבר נכון ביותר, שבכל ראש חודש (מדי חודש בחדשו) יתאספו יהודים יחד בכל מקום ומקום, בכל קהילה וביהכנ"ס, לעשות התוועדות, לדבר דברי תורה, לאמר "לחיים", "לחיים ולברכה", לברך איש את רעהו בכל הברכות הטובות, ולקבל יחד החלטות טובות בעניני תומ"צ, ומתוך שמחה וטוב לבב, התוועדות של שמחה, וכפס"ד הרמ"א "טוב לב משתה תמיד".

(משיחת ש"פ קורח, אדר"ח תמוז ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

"ברבים היו עמדי" – כך שכל עניני העולם מסייעים ומוליכים למטרה אחת ויחידה: הגאולה האמיתית והשלימה.

[התפללו תפלת ערבית, ולאחר התפלה המש"ך³⁵ כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

ה. נוסף לכך שכ"ח סיון הוא המשך לכ"ז (זך) סיון, שהכוונה בזה בעיקר בנוגע לעבודתו של היהודי בעולם (עד לחצי כדור התחתון), הרי זה גם הכנה והקדמה להיום שלאחריו – כ"ט סיון, ערב ראש חודש (תמוז), שבו מדובר בעיקר אודות ההתאחדות של יהודי עם הקב"ה (שבא בכח מהעבודה בכ"ח סיון).

והענין בזה: בערב ראש חודש אור הלבנה הוא בהעלם לגמרי כהכנה לקראת מולד החודש בראש חודש. ובלשון הכתוב³⁶: על-ידי "יפקד מושבך" (העלם הלבנה) בערב ראש חודש ("מחר חודש"), נפעל ה"ונפקדת" (מולד הלבנה בראש חודש), יחוד שמשא וסיהרא³⁷.

ובעבודת השם דבני" – שדומין ללבנה ומונין ללבנה³⁸: בערב ראש חודש נפעלת שלימות בעבודת היהודי, כאשר הוא עומד בתכלית הביטול (בדומה ללבנה שמצוי' אז בהעלם), וזה מביא תיכף את העלי' של הנשמה ("ונפקדת") – היחוד וזיווג דכנסת ישראל (מלכות, סיהרא) והקב"ה (ז"א,

35) לאחרי התפלה הכריז הגבאי שי' שכעת תהי' הפסקה ואח"כ יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הקונטרס והשטרות לצדקה. וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (בחיוך): במקום לעשות הפסקה, נעשה עכשיו המשך (עד שיגיעו הקונטרסים). וראה לקמן בהשיחה. המו"ל.

36) שמואל-א כ, יח.

37) ראה דרושי מחר חודש – סה"מ תקס"ז ע' מח ואילך. אוה"ת בראשית ד, סע"ב ואילך. ועוד.

38) סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. זח"א רלו, ב.

שמש), וכך גם היחוד של כל יהודי בתור יחיד ("אתם תלוטו לאחד אחד"³⁹) עם עצמות ומהות – כך שהם נעשים מציאות אחת ממש, באחדות אמיתית – "והיו לבשר אחד"⁴⁰, עד לאופן של יחיד⁴¹, עד – למעלה אף מיחיד.

שאי הרי בודאי לא שייך ענין של הפסק ח"ו⁴², שכן אדרבה: ישנו דוקא רק ענין של התאחדות, והתאחדות בתכלית השלימות.

ונוסף על ענין ההתאחדות (בין בני" עם הקב"ה) ב"והיו לבשר אחד" – ישנו ענין נוסף ב"והיו לבשר אחד": התוצאות שיוצאים מזה – שנולדים "תולדות" – "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים"⁴³,

עד למעשים טובים (שאינם דבר נפרד מן "והיו לבשר אחד", אלא מעשים טובים) שעל-ידם נעשה יהודי (בגופו ונשמתו) "שותף להקב"ה" (באופן של התאחדות) בכל עניניו של הקב"ה, כולל ועיקר – בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה, אשר, כדי שהקב"ה יפעל זאת בשלימות הוא זקוק (כביכול) להשתתפותו של כל יהודי, ודוקא בתור נשמה בגוף, שע"י "מעשינו ועבודתינו" באה הגאולה, וצריך להגיע כביכול לכך שכל יהודי יסכים לזה, ויתירה מזו – שהוא ירצה ויכריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם"⁴⁴, אלא שישנה כבר הגאולה בפשטות, כמדובר לעיל (ס"ס ב) שגאולה היא מלשון גילוי – הגילוי דאלופו של עולם ב"גולה" (שנפעל ע"י עבודת היהודי בגלות).

39) ישעי' כז, יב.

40) בראשית ב, כד.

41) ראה תו"א וז"א נח, ב ואילך. ובכ"מ.

42) ראה לעיל הערה 17.

43) פרש"י ר"פ נח.

44) ראה לעיל ס"ב.

רעיון להבאת הגאולה

"פרשה זו יפה נדרשת גו" (פרש"י בריש פרשתנו טז, א)

[. .] לאחר העילוי הנ"ל דחודש הרביעי והעבודה בחצי כדור התחתון – צריכים לדעת, שאין זה מגיע כלל להעיקר – גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

אמנם, "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא", וכמדובר לעיל (הפירוש הפנימי) שזה מרמז על כוונת קרח **למעליותא** (מעלת המקבל לע"ל) – בנוגע ל**פשט** בעוה"ז במעשה בפשטות – שע"פ תורה הוא **העיקר** צריך להיות עוד ביהכ"נ, ביהמ"ד, ישיבה, ת"ת וכו'.

ותירה מזו: אפילו אחרי ריבוי העבודה בזמן הגלות כשכבר מגיעים בפועל בעוה"ז להעבודה בחצי כדור התחתון (מעלת המקבל), עם כל המעלות שבזה – הרי עדיין אין זה כמאן דבעי למהוי!

אמנם ישנם כו"כ ענינים אשר הינם בדוגמת הגאולה – ענין הצדקה (אשר גואל (החיית) את נפש העני), ענין התפלה², ועוד כמה וכמה עניני תומ"צ, ועד שיכולים לטעון ("יפה דרשת") שישנם ענינים אשר הינם נעלים יותר – כמאחז"ל³ "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", עי"ז מגיעים בעצמות ומהות, תענוג הבורא (משא"כ עוה"ב הוא בעיקר גילוי תענוג נברא)⁴, ובפרט ע"י הפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון וכו' וכו' –

על כך טוען כל יהודי, "נער ישראל ואוהבהו"⁵ (הבן חמש למקרא ששייך דוקא ללימוד **הפשט**) – דרשות הינן "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל הוא הרי **מחכה לו בכל יום** שיבוא גאולה **כפשוטה**⁶. ה"נער ישראל" צועק: אנו רוצים את הגאולה **בפשטות**, בעולם העשי!

לומדים בתורה אודות ענין הגאולה (ובפרט ברמב"ם סוף הל' מלכים), וכל העוסק בתורת כו' כאילו כו' –

צועק ה"נער ישראל": "עד מתי קץ הפלאות"⁷ – אחכה בכל יום להגאולה כפשוטה, בפשטות ממש, באופן גלוי, מראה באצבעו ואומר זה – הנה הגאולה בפועל!

וכאשר ה"נער ישראל" מכריז "עד מתי" מתוך צעקה אמיתית – הרי כטבע האב ועאכו"כ אבינו שבשמים – שמקיים את בקשתו.

וכידוע הסיפור עם גדול בישראל, אשר אמר שבבואו למעלה (אחרי מאה ועשרים שנה) יעשה רעש (שהי' ראוי לכך) שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי הסתלקותו והגאולה עדיין לא באה – אמר גדול אחר, שנראה שנתנו לאותו גדול גילוי נעלה ביותר למעלה, אשר גרם

(1) כתובות טז, א. (5) הושע יא, א.

(2) נפש כל אחד מישראל יוצאת מהגלות והשבי לפי (6) שהרי הגילוי תענוג נברא שיהי' לע"ל נוגע לשלימות המשכת העצמות – ראה לקו"ש ח"ה ע' 245.

(3) אבות פ"ד מ"ז.

(4) ראה המשך וככה תרל"ז פי"ב ואילך. (7) דניאל יב, ו.

לו "לשכוח" כביכול בנוגע להבטחתו; [כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בחיך:]: היות שמש"ח עדיין לא בא – כנראה שלמעלה מצאו עצה איך לפעול אצל אותו גדול לדחות זאת... יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא⁸ ש"אין לו התרה בלא דעתם". אפילו אם יפעלו אצל אחד או אחדים, הרי זה לא יעזור, משום שפסק הדין בתורת ה' הוא, שנדר על דעת רבים נשאר בקיומו.

המסקנה מכל האמור לעיל – שתיכף ומיד ממש תבוא בפועל הגאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו, וכל בני' הולכים, ביחד עם בתיהם, בתי תורה תפלה וצדקה⁹, לארץ הקודש, ולירושלים עיר הקודש, בביהמ"ק השלישי, בקדש הקדשים, ומתגלה שם מטה אהרן אשר מונח שם למשמרת, ו"יפרח בימיו צדיק – שבימיו (של משיח) תחזור הכהונה ויפרח מטה אהרן"¹⁰ ומשה ואהרן עמהם.

(משיחת ש"פ קרוז, ה' תמוז ה'תשמ"ט – מוגה)

(8) רמב"ם הל' שבועות פ"ו ה"ח. טוש"ע יו"ד (9) ראה מגילה כט, א. (10) תהלים עב, ז ובעבה"ט עה"פ.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת ר' **אורי אהרן יואל** ב"ר **יוסף ארי' לייב ז"ל** ו**פאולין רות** ב"ר **יצחק** ע"ה

ולעילוי נשמת ר' **יוסף ארי' לייב** ב"ר **משה באר** וזוג' מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי** ע"ה

ולעילוי נשמת **מאיר** ב"ר **צבי** ע"ה **שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות **כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די**

ולזכות החתן **מיכאל נחמיה** בן חוה אסתר והכלה מרת **רחל יפה** בת מינדל שיחיו

ולזכות מרת **חי' רחל** בת **שפרינצא שנאל**

ולזכות **אורי אהרן יואל** בן מינדל וזוג' בתיה **רות** בת **שרה**

ולזכות **שושנה חסיה** בת מינדל לאיווג הגון, ולזכות **דוד יעקב** בן מינדל לרפוש"ש בגו"ד ולאיווג הגון

ולזכות **יוסף יצחק** בן דייוזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ד ולזכות **צבי** בן חי' רחל לרפוש"ש וקרובה

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת החייל בצבאות השם

דותן ישראל ע"ה בן – יבדלו לחיים טובים ארוכים – **אברהם וסילבי** שיחיו ו**אנונו**

נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז

ולעילוי נשמת **שמעון** בן **יהושע** ע"ה ומוניק בת אליהו **מיארה** ע"ה

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה